

Preus de suscripció

En Barcelona. . . 1'00 pts. trimestre
Resto Catalunya. 1'50 » »
Resto d' Espanya 2'00 » »
Extranger. . . 15'00 » l' any.

DIRECCIÓNViladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra**ADMINISTRACIÓ**Tallers, núm. 45, 1.er**Preus de cada número**

Número corrent. 10 centims
Id. atrassat. 15 id.
Sucursal pèra cartas y avisos:
en l' Arxiu líric-dramàtic de don
J. Gelabert. Unió, 5, 3er, 2na.

AVÍS D' ADMINISTRACIÓ

Se participa a ls senyors suscriptors y compradors d' aquet periódich, que si volen assistir á la funció extraordinaria que passat demá dilluns tindrà lloc en lo teatro de Novedats,

á benefici de l' MONTEPÍO CATALÁ, desempenyada per la aplaudida companyía de dit coliseu, que dirigeix l' aplaudit primer galán D. Enrich Borrás, poden obtenir butaca de platea y entrada per una pesseta, que se ls entregará, si acás, en lo kiosko de l' Sr. Calaf, rambla de las Flors (S. Joseph), frente á la iglesia de Betlem.

SECCIÓ OFICIAL

Montepío Catalá.—PRESIDENCIA.—El programa de la función dispuesta á los fines del art. 67 de los Estatutos, que se celebrará el lunes próximo en el teatro de Novedades, es el siguiente:

- 1.º Sintonía.
- 2.º La comedia catalana, original de don C. Gumá,

ENSENYANSA SUPERIOR

3.º La magnífica producción de D. José Echegaray, que lleva por título:

EL PRÓLOGO DE UN DRAMA

4.º El aplaudido juguete cómico en un acto y en prosa, nominado:

¡Mala nit...!

5.º El nuevo sainete catalán. de los Sres. Miravent y Mestres, cuyo título es:

LA PESCATERÍA

Al combinar el orden del espectáculo, la Delegación de la Junta Directiva ha procurado, de acuerdo con el empresario del coliseo D. Salvador Mir, elegir producciones que dieseu variedad y novedad á la función; que tomasen parte en su desempeño los principales artistas, y que ofrezcan aliciente para los amantes del teatro catalán, al par que para los aficionados al repertorio castellano.

Creyendo haberlo conseguido, esta Presidencia espera que todos los señores asociados se interesarán para el buen resultado, procurando que sea numerosa la concurrencia.

A todos ellos se ha repartido el prospecto, y si alguno no lo ha recibido aún por todo el sábado de esta semana, por olvido ó por falta material de tiempo, puede recojélo junto con las localidades y entradas que deseé, en los siguientes puntos: Princesa, 13, tienda, peletería; Plaza de Santa Ana, 7, (sastrería La Moda Elegante); Tallers, 45, 1.º, interior (imprenta); Hospital, 103, (La Campana Americana), y Asalto, 36, tienda de muebles.

Barcelona, 16 de Noviembre de 1894.—El Presidente,
José M.^o Pous.

ESTRENOS CATALANS

Novedats.—*La Pescatería*, sainete en un acte y en prosa, original de ls Srs. MIRABENT Y MESTRES.

Ab viva ansietat era esperat dimecres últim, l' estreno d' aquesta producció, quins autors demostraren conéixer lo género en un' altra obra estrenada la temporada passada.

L' assumptó escullit aquesta vegada es purament de sabor local, puig que tot se desarrolla en l' interior de la secció de pesca de l' mercat de la Boquería: ó millor dit, los Srs. Mirabent y Mestres han agafat la pescatería d' aquell mercat y l' han trasladada á l' escenari de Novedats, ab l' ajuda de l' arquitecto Sr. Moragas.

Això es, á lo menos, lo que varen intentar. ¿N' han sortit ayrosos sos autors d' aquet traslado? ¿han estat acertats en la colocació de puestos y demés accés-

soris? Això es lo que ara anem á demostrar, á l' ocuparnos de *La Pescatería*.

En primer lloch lebem consignar que, com á saynete, es potser lo que ha sigut presentat ab mes propietat en tots los detalls; per lo que mereixen elogis tant la empresa com lo pintor Sr. Moragas, puig ha copiat ab tel acert lo tòpic local de la pescateria, que mes vritat ja no pót demanarse; lo qual ha ajudat en mòlta part á l' èxit obtingut.

En quant a'l llibre, pót dirse que se 'n ha tret tot lo partit possible, ja que d' argument casi no cal buscarn'hi. Los diàlechs sostinguts entre pescaters, pescateras y la gent que freqüenta aquell lloch, estan escrits ab mòlta xispa y carregats d'acudits, mòlts de ells intencionats y que fan ríurer sense ganas, acabant ab las consegüents barallas, crits, caygudas y pluja de tronxos y xanguet.

Tots los personatges de *La Pescatería*, són anats á buscar á la *idem* de S Joseph: aquella *Cotorra* y aquella *Salada*, 's veulen allí tots los días; lo mateix que aquell senyor vell y curt de vista que segueix totes las taules ensuant lo peix; la senyora ab mantellina que va á comprar sardina y la posa en un mòdador; l' encarregat de l' repès; la dona que rifa un quadro; l' indispensable municipal, etc., etc.

La primera meytat de l' saynete resulta molt superior á l' altra meytat, y l' obra guanyaria un tant escursant las últimas escenes. Ab tot y això, tenim *pescatería* per días; lo que vòl dir que en aquet teatro han trobat la manera d' *agafar peix*, ó d' agafar pùblic, que es lp que 's tracta de demostrar.

De la execució debem dir que no pót èsser mes acabada; la Sra. Palà y la Srt. Sala, sembla que no hagin fet may altra cosa que vèndrer peix.

Se distingeixeu també las Srtas. Morera, Caparò y 'ls Srs. Pigrau, Daroqui, Virgili y Guitart.

Lo teatro estava plè, abundant entre la concurrencia mòlts de l' gremi de peixaters, y havent sigut eridats á l' escenari 'ls autors ab general aplauso.—A.

Lo Roder ⁽¹⁾

Dintre un bosch de Guilleria
la barraqueta tñch jo,
voltada de brochs d' alzina
y coberta de feixina,
ran á ran l' estelladò.

Tot solet a'l bosch
de bon grat feynejo:
tot solet a'l bosch
fins que l' sol es post.

Set anys encar' no contaba
que ja a'l bosch content anaba
ab mon pare á fer rodells;
com qu' encara no 'n sabia,
allavors, m' entretenia
á manegar los puntells.
Feya foch dessota l' olla,
escapsaba vergarons,
venia llenya á las donas
y en vagorosas estonas
anaba á tallar plansons.

Per fer això un ral,
cada dia 'm dabé;
per fer això un ral,
y era bon jornal.

¡Que felissas jo passaba
las horas que treballaba
ab mon pare dintre l' bosch,

⁽¹⁾ Se dona aquest nom al que fa cércols de bota.

ben tip, ben net y bon ayre,
sentintne l' auzell cantayre
de'l matí fins qu' era fosch!
D' ensà que ipobret! me manca,
treballó sempre solet,
fent rodells tot lo sant dia
dintre un bosch de Guilleria
tants si fà calor com fret.

De'l fruyt d' est treball
vivim jo y ma esposa;
de'l fruyt d' est treball
'nem en devassall.

Lo diumenje vaig á'l poble
per cumplir ab cor ben noble,
de l' iglesia un manament,
qu' es *ohiu missa cumplida*,
y aixis vaig passant la vida
sens' avergonyá' un moment.
A prop de la meva esposa
passo alegre l' festiu jorn;
visch tranquil y ella contenta:
may cap pena 'ns atormenta,
y això es lo millor de'l mòn.

Vos dich la vritat;
com est matrimoni,
vos dich la vritat
no 'n trobareu cap.

Un fillet Dèu va donarnos
per' que puga aconsolarnos,
quant nosaltres sigam vells.
Un any ha qu' es a'l servici
tenintne l' honrat ofici
d' anà a'l bosch á fer rodells.
Lo felis jorn que retorna
sota nostre más payral,
cercaremli una minyona,
ben treballadora y bona
y que tinga un bon cabal.

Quant serán cassats,
jo y la meva esposa;
quant serán cassats,
viurem descansats.

A l' començar la setmana
deixo prompte la galbana,
y content marxo a'l treball,
ab teca per tirar á l' olla,
puig això en la nostra colla
no sól pas mancarhi may.
Quant sòch a'l bosch altra volta
afino bè los puntells;
no m' espanta may la feyna:
mentres puga fè anar l' eyna
ab salut, faré rodells.

Remenant bastons
mòltas ne refilo,
remenant bastons,
de gayas cansons.

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET.

REVISTA DE ESPECTACLES

Principal.—Dimecres va estrenarse una comèdia en un acte, *La joven América*, que no 'ns presentá cap novedat ni s' hi va notar en ella cap mérit, rebentla, per lo tant, lo pùblic, ab mòlta fredor.

Lo desempenyo va estar á gran altura: cal confecharlo.—Jo.

Eldorado.—*Las Amapolas*, sarsuela en un acte y tres quadros, lletra de Lucio y Arniches y música de l' mestre Torregrosa, fou estrenada ab molt èxit la nit de l' divendres de la setmana passada.

Res justifica l' titul: lo mateix podríá titularse *Las Amapolas que Bastonadas á las foscas ó las donas comparadas ab la llibreta*, etc., etc.

L' argument es tan prim que ab prou feynas se replica. Si l' obra no fòs de 'ls reputadíssims autors de *Las Campanadas*, que arreu llensan la gracia y l' bon

gust ab xistes de bona lley, estem segurs que 'ls la reventan lo dia de l' estreno.

L' obra té tres aspectes; imprimeix en a'l espectador tres sensacions y está dividida en tres quadros. May, veient aquells camps rublerts de dauradas espigas, illuminats pe 'l esplendent sol de Galicia, sentint aquellas segadoras entonar cants que respiran per tots cantons la plàcida terra de la Muñeira, s' pót esperar sigui 'l segon quadro mes que 'l mitj d' arboleda, la plassa d' un quartel hont las noyas aprenen l' instrucció militar, y completi l' obra de la manera mes inesperada, casantse 'ls joves quant lo públich ni sab si s' estiman.

Precisament l' indispensable duo, no es ab los promesos.

Com á obra dramàtica no 'ns agrada. Ara, que en ella sos conegeuts autors no desmentiren la fama que tant tenen adquirida de manejar lo vocable y 'l equívoc, no hi ha necessitat de dirho; d' aixó 'n saben molt.

Lo mestre Torregrosa 'ns fica en un mar de dutes. Durant lo transcurso de l' obra no hem sentit lo lloc de l' acció; pero a'l comensarla, la música saturada de melanja 'ns fèu recordá la *Muñeira, N' o dia d' os Santos Reis*, un bellíssim cant de Pontevedra, que diu:

*O canteiro pica, pica,
pica n' a pedra muda,
pica n' a muller allea;
y outros lle pican n' á sua.*

Per lo tant, l' acció passa á Galicia. Y aixó ho fa 'l músich ab una melodía senzilla, armonizada molt elementalment, y ab tochs acertats y nous. La música corra parellas ab la situació. Lo sol caldeja; ni una fulla 's mou; l' atmosfera està espessa; las cigalas aixordan ab son rich, rich monòtono y acompañat que per tot escammen la peresa y la són; sols romp aquella solemne calma lo cant de la segadora que vè de la font de 'l barranch de buscar l' ayuga cristallina y fresca que ha d' aconsolar la garganta de 'ls cansats treballadors.

Dada la situació, es lo mes inspirat de 'l treball de 'l Sr. Torregrosa.

Segueix á aquet coro y arieta, 'l duo que no té res de novedat, acabant ab un zapateado hont la senyora Molina y 'l Sr. Hidalgo fan gala de sapiguero ballar ab la gracia y sandunga necessarias.

Y passem a'l quadro segon.

No sols cambien la decoració, sino que aquellas segadoras que tot fent xiular la fals entonaban cançons com *Panxolina de Nadal y Maneo*, gallegas las dos, ara las emprenen, sens saber perque, en posarse de cuatro en cuatro de fondo y arrancarse ab un bónich paso-doble que cada nit se repeteix, de melodía moguda y adequada.

Y vè 'l quadro tercer.

Fins ara l' acció passa en un poble de Galicia, segons nos ha dit la música; pero venen los joves que han de marxar a'l servei de 'l rey y pèra despedir-se de sas promeses ho fan ab una jota recargolada, fins a'l extrem que, entre la *Pilarica y Santiago* s' estableix una competencia que no se sab qui es l' amo.

Aixó serà, com ho es, de poca importancia, artistament considerat; pero pèra nosaltres es digne de menció per deduirne que 'l músich fèu la música sense plan y no tenint en res l' unitat de l' obra. Pèra jutjar la música de 'l Sr. Torregrosa, s' ha de fer en tres temps, sens considerar que són tres branques

d' una mateixa soca, y que per lo tant deuen tendir á l' unitat d' acció, de temps y de lloc. Aixó no ho ha fet lo mestre. Sols s' ha cuidat de fer música que, la veritat s' ha de dir, té trossos recomanables y que molt valen, deixant pèra obras de mes vol lo desarrollo y ampliació de sas melodías.

Los artistas encarregats de l' execució ho fan molt bé. Mereixen los aplausos de 'l públich.

L' orquesta dirigida per lo Sr. Cotó, contribueix a'l èxit.—A. DE LA FLORIDA.

Granvia.—La nota dominant de la setmana ha sigut lo benefici de 'l original Frégoli, que tinguer lloc dimars passat ab una entrada com may s' ha gués vist en aquet teatro.

Relàmpago hont hi desplega son talent lo genial actor; *Edén, café concert*, obra saturada de cert deix de baixos... de taula; *Camaleonte*, que posa á proba las estranyíssimas e incomprendibles qualitats de tan celebrat artista — mimich — característich — dramàtic — frich-ballable; sas bellíssimas cançonetas plenas de gracia y d' intencions... malévolas... tot, completamente tot, surti d' en Fregoli, acabat, perfecte, just, irrepetible.

Lo tipo de trovador (de carreró) en *Camaleonte*, 'ns fèu un magnífich efecte, que 'l completá cantant l' ària d' Armando Duval de *La Traviata*.

Si en Frégoli no haguès vist en las funcions anteriores las simpatías que per ell té 'l públich de Barcelona, ne tenia prou per véareras y tocarlas a'l contemplar lo teatro de 'l carrer de Corts plè de gom a gom, sens una butaca desocupada, sens haverhi un pam de passillo desocupat.

Los regalos que li feren furen moltys y d' exquisit gust algú d' ells,

L' enhorabona, Sr. Frégoli.—ROMEO.

Teatro Zorrilla (Gracia).—Diumenge á la tarda 's posá en escena *La Tempestad*, prenen part en son desempenyo la Sra. Pinós, las Sras. Barbat y Cartanyá y 'ls Srs. Ors, Jovenet, Gelabert, Pruna y altres.

La Sra. Pinós se portá com sempre en lo *Roberto* y lo mateix diem de 'ls Srs. Pruna y Ors en *Mateo y Bertrán* respectivament.

Mereixen també especial menció, 'l Sr. Jovenet, que va fer un *Simón* á la talla d' un bon artista y 'l Sr. Gelabert, que s' encarregá de 'l *Jutje*; y sentim especialment per aquest últim no disposar de més espai per tributarli un entusiasta aplauso.

Los coros... van anar tirant de 'l modo que pogueren.

De la funció de la nit ne formá part *Lucifer*, y no volem acabar aquesta revista sens apuntar que en ella 'l Sr. Ramonet, fèu un tipo de la flamarada madrilenya, carregat d' *esprit* y elegancia.

¡Aquesta Pruna no té pinyol; que es com si diguès sim, no té desperdici!

Teatro Moratin (Gracia).—Plé estaba 'l local diumenge á la nit. ¡Com que hi havia l' aconteixement d' inaugurarre 'l sexteto dirigit pe 'l seyor Barceló, ab *El anillo de hierro*!

Que 'l Sr. Barceló es un mestrés, tohom ho sab; que 'ls Srs. Jovenet, Gelabert, Ors y Mestres y la Sr. Miquel en dita funció hi estiguieren molt bé, ho saben los que 'ls varen véurer; y que la present revista va sent molt llarga y no pót serho gayre, aixó ho se jó y per 'xo faix punt.—MILORT AGI.

L' ESCÒ DE MA LLAR

QUÈNTOS

—Així, *quèntos; quèntos*, à secas, y esborrem de un cop de ploma l' adjectiu de *vells* que havíam afegit a'l sub-títul, y espliquem de passada lo perqué d' haverlo tatuat, ja que de tots modos necessitábam fer un prefaci á la serie de articles que anem á comensar.—

Temps enrera vaig llegir en un diari — no recordo qui — que un tussut investigador é *infatigable desocupat*, regirant llibres vells y periódich nous, rónechs pergamins y flamants tomos de la literatura moderna, havia vingut després de constants y fondos estudis, á sentar poch mes ó menos aquesta téssis:

«Los *xistes* que s' han escrit desde 'ls rudiments de las lletras fins avuy, són, contra lo que á primera vista sembla, pochs, molt pochs, *contadíssims*.»

Per mi aixó es una veritat d' aquelles que un matemàtich ne diu *postulats*; puig no té altra demostració que tornar á comensar per compte propi la pesada tasca de aquell, com no la tinga en la pobresa de imaginació de l' home y la raquítica forsa creadora que informa la sèva facultat de concebir.

Pro *¿com ningú*, fins ara, havia descubert aquets plagis literaris per ferros *cáurer de l' burro*, com diuhen los de Castella?

¡Qué sè jo! Potser per menyspreu d' uns quants y per la poca penetració de 'ls més que no han sapiut reconéixer una mateixa frasse presentada ab dos traços diferents, ni á las paraulas que 'l Génessis posa en boca de la serp y de Eva en *lo plet de la poma* — primeras metàforas picantes y xistes finíssims que han sentit los segles. — ab las galas urdides per las plomas de Boccaccio, Quevedo y Balzac; ni, condensant més, á las felissas y còmicas gracies de Sancho Panza ab los arreglos y pedassos que tots los autors moderns que han ridiculisat la prosa de la vida, las hi han engiponat; ni, en fi, porque s' entenga millor, a 'ls butos de trenta anys enrera ab los traços curts que 'ls hi han tallat los autors per horas.

Y lo que queda dit de 'ls *xistes*, pót aplicarse á las *anecdòtas, miscelànies y xascarrillos* ab los que aquells tenen tants punts de contacte, y á la sèva ampliació que no altra cosa són los *quèntos*.

D' aquets cal haverne sentit un centenar y conservar lo seu *quid pro quo* en la memoria, per compéndrer que á ells se reduheixen tots los que van per aquí de boca en boca, animats per l' alé perpetuador de la tradició.

Donchs bè: sentats aquets precedents, no hi ha per que fer constar que 'ls mèus quèntos sigan vells ó nous, y més tota vegada que á tu joh lector pacientíssim! tots poden semblarte lo segòn si sè enjoyarlos prou pèra que no conevas sa fesomía ja abandonada en las mitjas llums de ta memoria.

Y no pensis que tinch la fatuitat de alabarre á priori de que crech ab bona fé sorprendre la teva ab sutilesas d' ingení, per fer passar per novas, á ta vista antigualles de la musa popular y á fi que no caigas en aquest erro, vaig á fer una aclaració.

De desde que escolto quentos, (ocupació que va fer las delícias de la mèva infantesa y es avuy, en plena joventut, una de las mèvas aficions), tres homes han pogut admirarme á l' explicarlos y per ells he sentit lo respecte, en mitj de la confiança é intimitat ab que

'ls he tractat, que tu, lector, sentirás pe 'ls teus poetas.

Aquests tres homes, per las diferencies de temperament, inclinacions, educació y posició social que 'ls separaban, potser jo sóch l' únic que 'ls guardo junts entre 'ls mèus recorts, com un sol, y es que á mí m' ha semblat que tots tres plegats representaven devant mèu la veu de l' poble en tots los sèus tons: ja sencilla y candorosament alegre ó trista; ja aixelabrada, casi desvergonyidament cínica; ja filosòficamente moral y religiosa.

Entonaba 'l primer, un home de la Sagarra, que vingué á ciutat en lo plé de la vida en busca de millor fortuna y aquí s' ha fet, ja que no rich.... vell. Ab imaginació potent y felissa, refereix *quèntos* de sa terra incravatlos d' uns detalls y de uns incidents tan graciosos, y es á la vegada tan català, tan nostre, que m' ha fet passar no pocas horas embabalit escoltant escenes de 'l más ó intimitats de rectoria.

Modela 'l segòn, un que, jove dissipat, ex-soci de 'l *Garilán*, espant de mares de sarau y marits gelosos, derrotxador de fortunas propias y de 'ls altres, es avuy un pobre empleat ab vintycinch duros a 'l mes y trenta inglesos a'l dia. Tè, apesar de sa decadència, un humor que encanta y una gracia especial en donar antecedents de 'ls personatges que fa pèndre part en lo que explica, que es casi sempre un *xiste allargat* en lo qual domina 'l vert rabiós; precipita 'ls finals causant tal sorpresa a 'ls que l' escoltan, que tots triguen bon rato á ríurer porque no ha previst ningú la cayguda, ni fàcilment 's troba una imaginació que corri tan depressa com la sèva.

Y 'l tercer lo emiteix un bon senyor que ha arribat á èsser un mal poeta y no vòl publicar las tradicions que guarda porque diu que no valen la pena: totes elles respiran un cert misticisme filosòfic que las fa escoltar ab silenci y pensar ab detenció.

Trasladar aquets tres tons ó estils a 'ls arreglos que jo faré de 'ls *motius*, es la mèva feyna principal: per 'xo no tinch cap glòria en las mèvas narracions, y la confiança de que poden agradarte ha nascut en mí, per inspirármela los vers autors ó felissos continuadors d' elles, quins per negligència ó falta de medis, les havíen condemnat á no véurer may lo sol.

Y ab aixó dono fi a'l prólech, prefaci, introducció, ó lo que siga.

Vaig á encéndre ma llar; allá en mèu escò payral, lector amich, t' hi guardo un puesto; s' acosta l' ivern y déus anyorar com jo la flama de 'ls garbons y 'l caliu de 'ls boscalls. Vina á passar ab mí las vellots; aquí tens una casa petita pero íntima, carinyosa, un amich que t' ofereix son cor lleal y un loch que podrà revilarte 'l dia que la gelada cristallisi safreigs y bassals, llachs y rierols, ó que 'l Montseny se vesteixi de blanch com un vell que ha mort ó com un àngel que naix.... Si t' crema la xardor de 'ls serments y t' encén las galtas, aparta't una mica: si t' sembla que la cendra 'ls ofega y tens fret, busca un' altra llar, que jo no podré ja per ara oferirte altra cosa que la mèva amistat: després.... ja 'ns veurem, passat l' ivern, quant torni á ríurer lo sol de Maig en lo nostre cel y en los mèus jardins. Llavors, si t' agrada'n las flors, també tens aquí una casa y un amich que t' oferirà pomells de rosas y violas, clavells y gardenias, llessamí y merdaix y tots los colors y totas las flayers de la Poesia.

E. MARTÍ GIOL.

REPERTORI DE FORA

Girona 12 de Novembre.

Encar que ha passat algún dia desde las festas y fíras, com han sigut los de enguany extraordinaries, vull que sàpigam nostres lectors à grans rasgos lo que aquí s'ha fet, y que aquestes ratlles serveixin de felicitació à nostre amich D. Manel de Sucre, qu' ha sabut com à President de 'ls festeigs, secundat per algún de sos companys, surtir airós de tot quant s' havia proposat, donant probas de bon caràcter, activitat y carinyo à la població.

Esplicut en ma anterior lo de 'l primer dia, passo à dir que 'l de Tots Sants à la tarda tinguè lloch la repartició de premis de 'l Certamen de la Associació Literaria, essent tal festa molt concorreguda y resultant un acte lluhidíssim.

Tots vuit días foren adornats é iluminats la Plassa de la Independencia y 'l Pont de Isabel II (aquest últim à càrrec de la Comissió) ab banderas, gallardets, escuts y globos de cristalls de colors, que presentaban molt bon efecte.

Lo que més ha ressaltat fòu la vinguda de la Banda Municipal d' eixa ciutat los días 5 y 6, gracias a 'ls esforços de la Comissió y de 'l arcalde Sr. Ciurana.

Dita Banda, que pót dirse es la millor d' Espanya, 'l primer dia à l' arribada formà part de la professió cívica que va assistir à San Feliu per' honrar la memoria de 'ls màrtirs de la Independencia. Després tocà dos tardes en lo Debesa, estrenant lo pás doble de 'l Director de la Escola Municipal de Música Sr. Feliu, qui gracias à la galantería de 'l Sr. Rodoreda, dirigí sa obra, essent calorosament aplaudit.

Fòu un aconteixement lo concert donat per dita Banda Municipal y la orquestra de 'l teatro en aquet local lo vespre de 'l dia 6. Casi totes las pessas foren repetidas à instancia de la distingidíssima concurrencia. Tant los Srs. Rodoreda y adurní, com los demés individuos de la Banda surtien d' aquí contentissims, desitjant tornar y nosaltres esperant ocasió per' sentir de nou sus tocats.

Vaig ja significarli que de la companyia de ópera que ha actuat en lo teatro Principal li diria alguna cosa; pero com ja ha cessat y sòch de 'ls que sempre respectan a 'ls morts, dispénsi'm que sols fassi menció de la Srtas. Julia y Carolí, puig los demés no correspongueren à lo que 's devia esperar.

També havem tingut castells de tochs: lo de 'l dia 5 disparat pe' 'l Sr. Chiavelli fòu de gust y d' un efecte may vist aquí.—M.

Mahó 10 de Novembre

Ab molt bons auspícis ha comensat aquí la temporada d' ivern, tant en lo teatro Principal com en lo cassino «El Isleño».

En lo primer s' han posat en escena *Antonio de Leiva* y *Don Juan Tenorio* obtenint un bon desempenyo y distingintse la Sra. Salvador y en particular los Srs. Fábregues y Traid.

En «El Isleño» la temporada 's presenta brillant, havent comensat ab la comèdia de Camprodón *Flor de un dia!* y després ab *Un drama nuevo*, las dues representadas de una manera admirable per la Srt. Planas y 'ls Srs. Portella, Seguí, Olives, Prieto y Pons; aquest últim de una manera acabada.

Gracias a 'l actor Sr. Oliva hem tingut lo gust de disfrutar un bon rato ab las comedias catalanas *Un cop de telas* y *Una senyora sola*, desconegudas aquí, havent lograt tal acceptació de la concurrencia, que la empresa ha disposat donar à conéixer la majoria de juguets catalans.

Pèra demà está anunciat *El nudo gordiano*, obra en la qual hi debutarà la actriu D. Concepció Periu, restablerta de sa enfermetat, y per fi de festa la sarsuela *Los carboneros*, cantada per la Srt. Planas y 'l Sr. Oliva.

En los demés cassinos fan preparatius per comensar la temporada.

Se diu si a 'l teatro Principal hi vindrà una companyia de sarsuela composta de las tiples Sras. Verdecho y Alcacer y 'ls Srs. Baldomero Roca, Quero y Sanchiz; pero ja li dich, no més se diu; encara que 'ls periódichs locals ja ho han anunciat la cosa no es segura.—V.

Mataró 12 de Novembre.

Quatre ratlles per' ferli saber que dissapte 10 en la societat «Mercantil» va donar funció una companyia de Barcelona que ja han vingut altra voltas à fer sarsuetas.

La companyia Valero, que treballa aquí 'ls diumenges à la nit, anuncià que 'l dissapte 10 en la societat Nova Constancia estava disposat lo drama *Jorge Disnard ó La mancha de sangre*; pero tingueren la desgracia que la Sra. Valero 's posà malalta, y 's va variar lo programa, representant lo monòlech *Sin fósforos*, y *Los Hugo notes é Hija única*.

Diumenge en lo teatro Principal se annuncia *Clara sol y la sarsuela ¡Quién fuera libre!*

A la tarda en la corrida de novillos va haverhi *la de S. Quintín*; pero no 'l drama de Pérez Galdós, sino un escàndol que 's va acabar tornant los quartos.—E. R.

S. Martí de Provensals 13 de Novembre.

Las novedats teatrals de 'ls días de Festa major han estat les següents:

Cassino Colón.—La companyia que dirigeix 'l aventatjat primer actor Sr. Rojas, posà en escena las obres *Arte y corazón*, *En el seno de la muerte* y 'l juguet *La primera postura*, acertadament desempenyadas pe' 'ls Sr. Rojas, Srtas. Simó, Arasa, Srs. Sarto, Ceardi, Mas, Burralleres, Casajuana, Guivert, Bley (F.), Ballester y Bley (E.) y Domingo. Lo dilluns s'hi donà concert vocal é instrumental pe' 'ls Srs. Pocovi, barítono, Florentino, baix y Carrera, tenor, y la orquesta de 'ls Munnés de Molins de Rey, ab escullit y variat programa.

També hi ha hagut iluhits balls, mereixent un calorós aplauso la Junta Directiva, que faig extensiu à tots los artistas, especialment a 'ls germans Vilanova per lo bon decorat de 'l saló, com se ha vist pocas vegadas.

Café Saló Enrich.—Se posaren las sarsuetas *Un maestro de obra prima*, *La gallina ciega* y *Un music de regiment* per la companyia de 'l Sr. Ubach, de la que forman part la tiple Srt. Baladía y 'ls Srs. Crespo Peix y Roger, que treballaren ab molt acert y afinació.

Cassino Provencalense.—Per la companyia de 'l intelligent aficionat D. Bartomeu Bensoms, se representà 'l dia 11 *La fornariña*, y 'l dia 12 *Lo contramestre* y *La conciencia*, que foren ben desempenyadas per la señora Parreño, Srt. Blanca y Srs. Bonsoms, Comeletán, Casalta, Anglada, Matas, Furteya, Domenech y Solá. En los intermedis lo professor de clarinet Sr. Nori executà algunas de las pessas de 'l seu repertori, essent totes las parts de música, tant de las funcions com de 'l concert y balls executadas per l' orquesta de 'l Escales, que cumplí com ella sab.—J.

Madrid 10 de Novembre.

En el **Real** ha debutado Masini en *Lohengrin*, logrando muchos aplausos no solo él sino las Sras. Mendioroz y Leonardi y los Sres. Saumarcó, Navarrini y Miotti. En esta ópera el Mtro. Mugnone ha cimentado su fama de eminente.

Los demás teatros están animados.

El de la **Zarzuela** sigue de enhorabuena. Después de *La tempestad* que gusta muchísimo, se ha puesto *El Húscar*; cada día son más aplaudidas las maniobras.

Apolo.—Este teatro hace su Agosto con *La verbena de la Poloma*, *S. Antonio de la Florda* y *El Capitán Mefistófele*.

Eslava.—Hasta el presente nada de nuevo nos había dado: se ha estrenado *El moro Muza*, zarzuela en un acto, letra de Jacques y música del insigne Mtro. Chapi.

Lo obra ha conseguido un éxito colosal, teniendo que presentar en escena los autores.

El libreto tiene situaciones cómicas de primer orden y chistes que fueron muy celebrados. De la música si fuéramos à hablar tendríamos que citar todos los números, pues todos fueron muy aplaudidos.

En la ejecución distinguiéronse las Sras. García de Pinedo y Astort y los Sres. Banquells, Tormo y Carrío, mereciendo especial mención el Sr. Pinedo.—B. C. P.

REUNIONS PARTICULARS

CENTRO CÓMICO LÍRICO.—La comèdia catalana *¡Donas!* de Arnau, fou la escollida per la segona

funció que aquesta societat celebrá en lo teatro de Novedats.

En la execució varem notarhi escenes molt llàngides, degut sens dupte á que á l'última hora tinguè de cambiarse un paper.

La actriu Sra. Pallardò doná molt color a'l personatge de *Sra. Quima*, y també agradaren las senyoretas Panadès y Guart y 'ls Srs. Rodríguez, Bosch y Laguna.

En *El Sueño dorado*, varen estar tots acertats, especialment los Srs. Verano y Mey, que proporcionaren bona dòssis de rialles.

CENTRO ARIBAU.—Diumenge passat á la nit, va posarse en escena *A la prevenció*, qual desempenyo fou molt just y celebrat, per lo que 'ls tres germans Serrat, que la representaren, van ser objecte de molts aplausos.

Després seguí 'l monòlech *Barcelona de nit*, que desempenyá ab gust lo Sr. Reginchs.

CENTRO MORAL.—Ab numerosa y escullida concurrencia, s' estrená 'l passat diumenge, un sayete titulat *Entre l'menescal y l'metje*, original de'l jove poeta D. Joan Manubens Vidal.

La obreta es un bonich sí de festa y son autor dòna probas de que, á mida que va escribint, va coneixent mes lo teatro.

Rebi 'l Sr. Manubens nostra enhorabona, com així també 'ls Srs. Farriols, Martí, Rosich, Senesteban, Colom, Sanmartí, Cortadellas, Reull y un' altre quin nom sentim no recordar, pe'l bon desempenyo que 'n feren de l'esmentada obreta.—Jo.

CENTRO CONDAL (Olimpo).—Las ressenyas de casi totes las funcions d'aquest local podrían comensarse ab lo següent pàrrato:

«Magnífico y deslumbrador efecto producía el teatro la elegante sala de espectáculos en la función que tuvo lugar en la noche del pasado domingo: palcos y platea estaban materialmente atestados de una distinguida concurrencia...» etc., etc., y aquí jo: «que la mayor part faría tres horas de camí y deixaría 'l sopà a'l foch á si d' agafar bon presto y poguer admirar cómodament las graciositats que tan econòmicament exhibeixen les artistas... en perspectiva.»

Y ara a'l grà. La comedianta *Egos son otros López*, vā anar mitjanament bē, á pesar de 'l lapsus comès per cert partquin.

De la sarsueleta *Los Alojados...* Dèu n'hi dò: molt bē 'l Sr. Barcelò, 'l Sr. Moreno, tent un *Trompetilla de mistó*, y 'l Sr. Canut, ab la cama de *cartró*, es de lo que ha fet millò.

Aquests mateixos foren los héroes de *Los trasnochadores*, poguent senyalar en especial a'l primer de 'ls citats que va tréar un borratxo *Paco* molt just y sense exageracions, haveutli valgut un aplauso lo detall de embosarse ab la capa.

Las Srtas. Puchol y Guart, *comme ça* y 'l coro de donas bastant *buyt*, ostentant una *indumentaria* en la estudiantina que feya molt bon *pendant* ab lo garbo de la mateixa.

Y fins un' altra en que 's representarà una aplaudida comèdia de Pin y Soler.—A.

CLARÍS.— Ab un desempenyo inmillorable casi tinguè lloch diumenge en aquesta lluhida Societat la representació de la comèdia *El sombrero de copa*. No cal fer menció de l'un per l'altre: tots quants prenueren part en dita obra van portarse molt bē.—J. O. A.

LA DALIA.—Diumenge doná una de las acostumbrades funcions mensuals, posant en escena 'l drama *Un manresá de l'any ruyt*, que tinguè bon desempenyo, distingints'hí la Sra. Varela y 'ls Srs. Pons, Orduna, Pernal, Costas, Dalmau, Palau, Colomé, Bassols, Sabater y Guañabens. L'obra surtí molt ajustada y va ser posada ab tota propietat, puig se pintà una decoració pèra 'l segon acte.

Un aplauso a'l pintor y a'l director d'escena, señors Casals y Pons.

Segueixin posant obres catalanes, y veurán corona-sos esforços, com ho demostrá ab sos aplausos la lluhida concurrencia que omplíà 'l local.—J. C.

CÍRCOL DE PROPIETARIS (Gracia).—L'última funció fou composta de la comèdia en tres actes *Lo secret de l'nunci y la en un acte; Ave María Purísima!* La primera no va anar gayre com cal: no obstant, lo Sr. Balmanya va estar bē en lo protagonista.

La segona va tenir lo conjunt mes acertat, desempenyant sos papers á conciencia la Sra. Romeu, Sra. Bosch y 'ls Srs. Balmanya, Janè, Vila y Lambert.

LA GRANADA (Gracia).—Diumenge varem assistir á la funció que doná aquet Circul. L'obra escullida era 'l drama *Una llave y un sombrero*, qual execució deixá bastant que desitjar. En primer lloch, tením de dir á la Sra. Santana, que va estar bastante... desacertada en la interpretació de *D. Juana*; puig no doná la energia que requereix son paper; á mes de declarar ab cantarella, desvirtuant los parlaments. Lo Sr. Fabrè, encarrerat de 'l personatge de *Velázquez*, tinguè moments felissos y altres molt flaques. Lo Sr. Camps, desastrós en la important figura de *Rey*: no se sentia de 'l coll de la camisa, y 'l Sr. Anglada molt regular en *Murillo*; pero un' altra vegada no 's posi blonda ròssa y bigoti negre.

Eran les 10 quant se va comensar.

¡Un xiquet mes de puntualitat si no volen aburrir á la concurrencia!—R. M.

SALÓ DE DESCANS

A l'agafar la ploma per comensar aquesta secció, la prenem ab verdadera pena, perque hem de donar una nova trista y que 'ns plauria no haver de publicar. Es referent á nostre bon amich lo distinguidissim poeta y eminent autor dràmatic, gloria de'l Teatro català, don Federich Soler, qui, després d' algun temps de sentirse indisposat, se troba actualment tan malalt, que 's dubta de que 'ls auxilis de la ciència sigan prou per retornarli la salut.

¡Vulga Dèu que la malaltia no tinga un desenllás que porti 'l dol á la família y á 'ls amichs de'i mes populars de nostres escriptors!

—Ab lo present número rebrán nostres favoreixedors las cobertas de la comèdia *Diners ó la vida qu' acabem de donar per folleti*. Dissapte comensarà á publicar-se la pessa còmica, *L'indult*, original de D. Joseph Camdròs.

—Lo teatro Principal de Gracia ha tornat de mort á vida. No sols es plé cada festa obtenint molts aplausos la companyia, sino que, á instancies de famílies distingidas de la vila s'ha organisat la societat dràmatica *Maria A. Tubau*, havent comensat á funcionar dijous últim ab un escullit espectacle en lo que la celebrada artista qual nom porta la Societat, va representar lo monòlech *Qué vergüenza!* obtenint un altre de sos legitíms triomfos escenichs.

A mes se representà la comèdia *Los hugonotes*, ben desempenyada per la distingida dama Sra. Pérez, senyoretta Cardalda, Stas. Galcerán y Molgosa y 'ls Srs. Molgora, Fages, Guardia, Rubio y germans Vila, acabant la

funció ab la comèdia *La Serafina*. Amenisà 'ls entreactes la banda de la Casa de Caritat.

La Sra. Tubau fou obsequiada ab moltes flors y ab dos magnificas *paneras-toyas*.

—Ab motiu de la Festa major de S. Martí de Provensals, lo «Foment Martinense» va inaugurar son nou local ab una festa purament catalana: l' acte de repartició de premis a 'ls autors distingits per sos treballs en lo Certamen científich-literari, qual festa tingué lloc diumenge à la tarda.

La sala-teatro, que estava artísticament adornada, era insuficient pèra la concurrencia que va reunir's hi, en la que no hi faltaban bon número de caras bonicas.

Guanyá la *Flor natural* lo poeta D. Ramón Masifern. haventsen emportat los demés premis los Srs. Mas Yebra, Rius Vidal, Escriu, Oliver, Torrents Munné, Brossa Sangermán, Ribas Puigvert y D. Trinitat Aldrich de Pagès.

Los accéssits foren concedits a 'ls Srs. Bofarull Canela, Torrabadella, Albert, Tomás Estruch, Folch, Brossa, Company y Fages, Novellàs de Molins, Manel Casademunt y Escriu.

La major part de 'ls treballs literaris foren llegits per sos respectius autors y no se 'ls escatimaren los aplausos.

—Hem rebut notícias de Manresa, dantnos compte de que funciona en aquell teatro Conservatori, una companyia dramática, de la qual se troba a'l frente l' aplaudit actor D. Fernando Bozzo. Una de las obras que mes han agratit es lo drama *A espaldas de la ley*, com també algunes pessas catalanas.

—Ab motiu de la festivitat de Santa Victoria, hi ha varias diversions aquets días à S. Pol de Mar. Per ahí està disposada una funció de teatro en qual programa, entre altres atractius cómics y musicals, hi figuraba una representació de la comèdia catalana *L'ase d'en Mora*.

—La Societat *La Nueva Lira*, ha rebut dos exemplars de las produccions *Sense títol* y *En Banyetas*, de D. Pere Mallorquí. Dita societat prepara un' altra de sus favoriscudas funcions pèra diumenge que vè, y en ella 's posarà en escena la comèdia catalana *Diners ó la vida*.

—Pròximament s' estrenarà en la societat *La Unión de la Izquierda del Ensanche*, un monòlech del jove escriptor D. Antón Vilalta y Roca, titulat *Durant l'estreno*.

—Ab lo titul de *Contrafuegos-Marti*, s' acaba d' inventar un aparato per' apagar casi instantàneament los incendis. Fa pochs días s' ha fet una prova de la eficacia d' aquest invent y, à judicar pe'l resultat, lo nou aparato pot ser de molt utilitat. Va calarse foch à una barraça previament enquistanada, de regulars dimensions, y a'l tirarhi a'l mitj una bomboneta plena d' un líquid especial, va quedar apagat lo foch en tres ó quatre segons.

Val la pena de que aquest invent siga degudament estudiad, per' véurer si podrà tenir bona aplicació en los grans incendis.

CAVILACIONS

XARADA

Ma primera n' es vocal,
musical es la següna;
la tercera, part d' animal;
tot, carrer de Barcelona.

CHIRIBITIL.

CONCERT DE PUNTS

Sustituir los punts y las estrelles per lletras, de manera que 's llegeixin 10 noms d' altres tants pelotaris de reconeguda fama.

ECHEVARRÍA.

TERS DE SÍLABAS

Primera ratlla vertical y horisontal, nom de dona; segona, distinció ó premi; tercera, utensili domèstich.

SACH DE GEMECHS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8		Nom de dona
7	6	7	2	3	4	5			Orador célebre
7	8	5	8	3	6				Volàtil
1	6	2	5	8					Nom de capital
	1	8	7	8					Animal
	4	7	8						Animal domèstich
	3	1							Nota musical
	7								Consonant

UN AFICIONAT.

TERS DE SÍLABAS

Formar los punts ab lletras, de modo que llegint vertical y horisontal, dongui 'l seguent resultat: primer, nom de dona; segón, idem.

B. RUJACA.

Solucions á las cavilacions de 'l número 200

Conversa.—DALLA, TOMHÁS.

Xarada.—PETACA.

Las han enviat los Srs. J. Borrell, Vilalta, Adelfi, Anton Sahis y R. Escoda, que si envian las de avuy, tindrán un exemplar de la comèdia catalana *Diners ó la vida*.

CORRESPONDENCIA

F. de P. Larrosa: s' ha de demanar á la Junta. — Sach de Gemechs: rebuda la xarada. — B. Canudas, Madrit: extractarem la carta. — J. M. Sánchez, (Lleida): escribim particularment. La seva carta 'ns deixa satisfets. — S. M.: no 'ns vinga ab bronquinhas. — Carquinyoli: no estem per orgas. — Saldoni: ¿també no vol marejar vosté? ¡Sembla que s' hagin concertat tots tres! — Batllori Picafoch: piqui fins que l' avisem; pero no escrigui, que no 'n sap. — Burro: es lo pseudònim que va millor per firmar aqueus versos. — N. M. y P. T.: anirà. — J. Guasch (Vilanova): anirà aviat. — J. T. R.: lo rebut no 'ns satisfà prou. Buscarem lo que diu.

CONCURS POÉTICH

ATRO C. I. «'ls sonets TEATRO CATALÀ» sense firm

Se convoca á 'ls VERSAYRES-SONETISTAS.... y a 'ls que encara no ho sigan y vulguin serho, a 'l que 's celebrarà baix las següents

BASES Y CONDICIONS

1.º Se premiará á l' autor de 'l millor Sonet de tema liure, escrit en català, qual últim vers ha de ser precisament

«PODRÁS ANAR MOLT LLUNT SENS BELLUGARTE»

2.º Se donarà dos accéssits, un d' ells á cada un de 'ls autors quals sonets segueixen en mérit a 'l premiat.

3.º Lo premi consistirà en la publicació de 'l retrat de l' autor, de 'l seu sonet y de notes biogràfiques de l' interessat en lo primer número de LO TEATRO CATALÀ corresponent a 'l mes de Janer de 1895; en deu exemplars de 'l propi número impresos en paper superior, y en la suscripció honoraria a 'l períodic per un any.

Un accéssit lo constituirà la publicació de 'l sonet

y el retrato de l' actor premiat: l' altre serà la ressenya biogràfica y la inserció de l' treball guanyador; y un y altre poeta tindrán la qualitat de suscriptors honoraris per mitj any.

Dits accéssits sortirán impresos en lo segon número de l' citat Janer.

4.* S' admeten treballs fins lo 15 de l' vinent Desembre.

5.* Lo fallo s' insertarà en lo penúltim número de LO TEATRO CATALA d' aquest any.

6.* De ls sonets que 's rebin, la Redacció podrá publicar sense firma, los que creguí convenientes en los números 202, 203, 204 y 205 de aquest periódich.

7.* Los noms de ls autors que envihin treballs, han de anar dintre un plech clós sobre de l' qual se escriurà lo títul y lema d' aquells.

Forman lo Jurat calificador lo President de la Societat *Lo Teatro Catalá* D. Benjamí Romo, lo Director d' aquest periódich D. Joan Perelló y Ortega, y l' President de l' *Montepío Catalá* D. Joseph María Pous.

Nota.— Los versayres poden, si volen, variar ó anyadir signos ortogràfichs a'l vers que constitueix lo peu forsat d' aquest Certamen. — Barcelona 15 de Novembre 1894.— Per acort de la Redacció, lo Secretari, ANGEL RIUS VIDAL.

CASAS RECOMANADAS

Successors de T. Vidal, Consulat, 15. (Casa fundada en 1812.) Gran magatzem de matalassos.

Magatzem de pells de **J. Pous**, Princesa, 13.

Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto, 14.

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plaça de Santa Ana, 23.

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Sastrería de teatros de **J. Guitart** successor de Fernan do Doménech (a) Ros. S. Rafel, 16, 1°.

Taller de atrés de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Zapatería de teatros, S. Pablo, 4, tienda.

ALMACEN DE MÚSICA DE Juan Ayné

Fernando VII, 51 y 53 y Call., 22

PIANOS SUPER^{IPSUS CON_{NACIONALE} NEROS^{AMONIUMS ECONOMICOS}}

Música de zarzuela y libretos, Métodos, estudios y música de toda clase para piano ó pura canto. Guitarras desde 5 pesetas.

¡ Mes de 50.000 curacions ! OLI BOMBAY

Específich universal de l' Doctor A. Hodmarjee que supleix las aguas termals

¡Quàntas y quàntas personas se troben impossibilitades á causa de un dolor reumàtic, nerviós ó inflamatori, privadas de fer lo mes petit moviment, sufrint los mes forts dolors! ¿Qué no darfán pèra curarse radicalment? Donchs aplíqulin l' *Oli de Bombay*, compost d' herbas aromàticas y estigan segurs de que á les tres ó quatre friccions quedarán curadas completament, per crònichs, continuats, intermitents, superficials ó profons que sian.

PRINCIPALS DEPÓSITS EN BARCELONA

Salvador Alsina, Passatje de l' Crédit, 4

Vicens Ferrer y Companyia, Princesa, 1

De venta en las principales farmacias d' Espanya y Amèrica

Arxiu y copistería

DE
FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con mármol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 36
BARCELONA

SANTASUSANA

Máquinas de cusir. — Máquinas de fer mitja'

Aparatos per' pêndrer dutxas
PREUS SENS COMPETENCIA

Taller per' adobar tota classe de máquinas. Se ven á plasos y al comptat.

Carme, 33. — Barcelona

Perrucas y postisso

DE TOTA CLASSE PER TEATROS
GRAN SALÓ per afeytar, rissar y tallar cabells en la
PERRUQUERIA DE VICENS GARCIA
Conde del Asalto, 6, principal

Casa establecida desde 1840

Construcció de Teatros

Servey complert y bó per' guardarropías
PER INFORMES Y DETALLS DIRIGIRSE A L'

Carrer de Estruch, 11, fustería
BARCELONA

Imp. Pujol y C. - Tallers, 43, Barcelona